

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za **inserate** se plačuje 1 krona temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Gospodarska razstava v Zagrebu.

Gospodarska razstava, ki je bila 1. t. m. odprta v Zagrebu, je najvažnejši dogodek tega leta na gospodarskem polju na vsem slovanskem jugu. Na tej razstavi se v majhnem času in z malim trudom lahko poučimo v kakih razmerah živi, s kakimi sredstvi producira in kaj producira hrvatski kmet — in hrvatski veleposestnik. Oboje pa je zelo pomembno in zanimivo.

Pred 15 leti bila je v Zagrebu tudi gospodarska razstava, katero je napravilo „hrvatsko-slavonsko gospodarsko društvo“ v próslovo petdesetletnice svojega obstanka in delovanja. Na razstavi l. 1891 so se javno pokazali vsi pomankljaji na polju kmetijstva, sadjarstva, vinarstva, vrtnarstva in živinorejstva. Hrvatski rodoljubi so spoznali, da je organizacija gospodarskega društva nezadostna in da tu treba temeljite reforme, če hoče doseči obrat na bolje. Spoznali so, da je hrvatski narod po ogromni večini poljedelski narod, ker 80 sto Hrvatov se jih peča 83 s poljedelstvom, da pa ta ogromna večina naroda nima onega ugleda v javnem mnenju, ki bi ga zaslužila, prepričali so, da hrvatsko razumnštvo ne pomeni vrednosti hrvatskega kmetkega stanu in da se vsled tega odločilni krogi malo ali nič ne ozirajo na potrebe večine prebivalstva in da posebno v šolskih stvarih strahovito zamarjajo. Snovalo se je ljudske šole brez posebnega obzira na kmetijski in kmetijskih in gospodarskih sol pa bilo tako malo po deželi, da so morale ostati brez upliva na način kmetovanja. Posledica temu je bila ta, da so naposled vsi, gospoda — in kmetje — videli, da je kmetijski stan res nekaj manj vrednega nego so drugi stanovi — in ta je za gospodarstvo na kmetiji

in na veleposestvu, dober in sposoben vsak, če je še tako neumen in neizobražen.

Posledice teh krivih nazorov niso izostale.

Graščine in veleposestva se vsled nezmožnosti njih gospodarjev in upraviteljev eno za drugim parcelira in prodaja; zemlja pa, kmetiska in veleposestniška, je vsled nespametnega gospodarstva tako izmolžena in izsesana, da že lahko rečemo o njej, da če pšenico vseješ, ti samo ljulko obrodi.

Tako daleč so Hrvatsko pripravila stara načela, da je za kmetijstvo tudi najneumnejši pameten dovolj! Na vse to je opozorila razstava 1891. l. Hrvatsko slav. gospodarsko društvo se je z dvojno silo poprijelo dela. V nje prizadevanjih so društvo podpirale občine kmetijske in gospodarske šole in pa veliko število graščakov in veleposestnikov hrvatskih. Ti so spoznali, da je vsacega veleposestnika sveta dolžnost, da mora biti vsem sosednim kmetom v vsem in povsod v izgled, kako naj umno gospodarijo, kako naj zemljo obdelujejo, kako naj goje živino, kako naj si uredijo sadjarstvo in vrtnarstvo. Sploh graščaki in veleposestniki so spoznali, da je njih dolžnost s svojim vzgledom kmeta vzbuditi ter mu tako jasno in nedvomno pokazati, kako treba delati, da mu zemlja več rodi in da se več zasluži, da ne bo o tem več mogel dvomiti. V tem obziru so se posebno odlikovali grof Kulmer in veleposestnika Dragan Turković in Vaso Mračević. Načela teh mož so bila: „Što kaže inom! (kar pravi drugemu) I sam potvrdjuje činom!“ — in pa: „Edini napredek ki v resnici kaj izda, ni odvisen od bogastva prirode, ampak od energije človeka.“

Tako delovanje se je začelo po razstavi 1891. l. na Hrvatskem in re-

zultat tega 15 letnega delovanja je zbran na letošnji razstavi v Zagrebu.

Letošnja razstava pa ni le mrtva izložba lepih poljedelskih pridelkov ne, letošnja razstava je neke vrste visoka šola za poljedelstvo. Vsak dan se vrše predavanja in praktični poskusi o vseh možnih vprašanjih, ki zanimajo poljedelce, vinogradnike, vrtnarje, živinorejce, gozdarje, lovce, ribiče, itd. Poleg stalne razstave poljedelskih produktov in poljedelskih strojev so ves čas posebnečasne razstave govedi, konjev, prašičev, psov, perotnine, zgodnjega sadja, jesenskega sadja, cvetlic itd. Za vsakega, ki rad kaj novega vidi in kaj poučnega sliši je pač sedaj najlepša prilika, da to svojo željo uteši. Posebno štajerci, ki so tako blizu Zagreba, naj bi ne zamudili ugodne prilike ogledati si to razstavo ter se na svoje oči prepričati o uspehih naših bratov v poljedelski stroki. Kdor bode poleg na svojem gospodarstvu vsaj nekaj tega praktično uporabil, kar bode videl na razstavi v Zagrebu, se bo pač lahko kmalu prepričal, da je bil denar, ki ga je potrosil za pot v Zagreb dobro naložen. To pa velja, se ve da smo za one, ki se pojdejo v Zagreb učiti in ne samo zabavat!

Svetovno-politični pregled.

Domače dežele.

— Cesar ne pojde na manevre v Dalmacijo, ker se je prehladil: namesto njega pojde nadvojvoda Franc Ferdinand.

— Naučni minister dr. Marchet poslal je občenemu zboru „Südmark-e“ ta-le telegram: Odkritosrčno obžalujem, da sem zadržan osebno priti, pozdravljam najtoplejšje občni zbor „Südmarke“ ter zagotavljam, da z živim zanimanjem zasledujem energično in svrhe svestno delovanje tega obrambnega

društva, kateremu želim najboljši uspeh!

— Minister Prade je brzojavil: „Zaradi odsotnosti z Dunaja sem na svoje največje obžalovanje zadržan udeležiti se osebno zborovanja, katero najprej srčneje pozdravljam in želim vašim prizadevanjem najboljši uspeh.“ — Železniški minister dr. Derschatta je brzojavil: „V stari vernosti pozdravlja zborovanje prvi predsednik.“ — Te brzojavke nam jasneje pripovedujejo, koliko se nam je nadejati od vlade, katere člani so imenovani ministri, kakor dolgi govori poslancev na shodih in ljubeznjive fraze, s katerimi pehajo razne ekselence naše deputacije čez prag, ko jim nosijo naše pritožbe in naše želje na znanje. In pa še nekaj. Kateri slovanski minister v Avstriji bi imel toliko poguma priznati se tako brez vsega diplomatizovanja pristašem najbolj narodno-radikalne stranke, katere prvo in glavno načelo je agresivnost in boj na nož proti vsem nemškimi in še posebno proti slovenskemu narodu?

Vnanje države.

— Rusija. Vlada si zelo prizadeva čim prej in čim bolj temeljito rešiti kmetško vprašanje. Sestavila je že vsa določila po katerih naj se državna zemljišča prodajajo kmetom. Nadalje študira, kako bi se kmetom preskrbelo pri kmetijskih bankah posojila na nizke obresti ter kako naj bi se povečala denarna sredstva takih bank. Kakor poroča list „Strana“ se je nadjati, da se pridobi v ta namen tudi angleški kapital.

— Francija. Naučni minister Briand je izjavil, kako naj postopa francosko duhovstvo, da vstreže zahtevam papežev enciklike in zahtevam nove postave o ločitvi cerkve in države. Minister pravi. Verske občine ali združenja, kakršna zahteva nova postava

LISTEK.

Diogen.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, prevedel: —nj— (Dalje.)

„Ej, vaša milost“, odvrne mladenič, „katere strani jo opazujete: lepa je ali lepa. Ravna kakor miza; ah, kje paša Okička gora. Hiše, palače, dvorci, to je krasno da, ali veste; tam daleku vse mrazi, in ljudje ga mrázé. Sama ribja kri. Ti ljudje se v mirnem nam zaboga ne bi sprijeli. In kako radi? Pijejo samo pivo, samo kuhani pecmen. Kje je tu naše rujno vince, našil sem sto in stokrat. Tam ni življenja za naše ljudi. Bes me je odnesel tjakaj. Bil sem mlad in jezilo me je, da so me imeli za bojazljivca. Sedaj mlatil sem, da so pokale kosti!“

nisem se bal niti vraga. Sedaj so govorili seveda graničarji drugače in dvigali kape pred menoj. Tudi gospod ban me je pohvalil ter me imenoval stražmojstrom. To je bilo vse lepo, a nazadnje se mi je pristudilo. Vprašal sem se namreč često: zakaj in za kterege nosiš ti Jože, Hrvat Samoborec, puško in streljaš po Belgiji? Kaj zlodja te je zmotilo, da ubijaš tukaj ljudi? Kje je tvoj dom, tvoj vinograd, tvoja kapljica, tvoja mamica? Daleč, daleč! In kaj so ti Belgijci storili? Bil sem tamkaj v Gentu — tako imenujejo eno svojih velikih mest — nastanjen pri krojaču. „Kaj pa hočete vi?“ vprašam nekoč pri večerji gospodarja. Krojač me pogleda nekako začudeno in reče: „Sami svoji biti, po svojem pravu živeti“. E, to je pametno, sem si mislil. Ljudje niso hudobni. Tudi samoborski sodnik pravi vedno,

da mora vsak svoje pravice braniti. Tedaj sem spoznal, da sem zašel na krivo pot. Prismoda si, sem si rekel. Pa svojo zmoto sem tudi maščeval. Nekoč pridrvi pijana tolpa cesarskih vojakov v stanovanje mojega gospodarja, da ga popolnoma oropa in mu ugrabi tudi lepo, mlado ženo. Bilo mi je dovolj. Nisem mogel gledati tega razbojništva, ampak zgrabil sabljo pa udriham na levo in desno, vse od kraja. Tako sem prepodil pijano drnhal iz hiše. Če si se že vpisal med vojake, pa se bij ob pravem času in v kraju, kjer ti ukaže general. Ali tako ropati, spravljati tuje ljudi v nesrečo, ako niso oboroženi, to je greh in sramota. No, recite sami, gospod mojster, če ni res kar sem rekel?“

„Da pošteno ste ravnali, pametno govorite“, prikimaje Magdič, ki je poslušal vrlo pazljivo živahno-mladenič

čevo pripovedovanje.“

„No, pri tej priložnosti sem prišel skoro ob glavo“, nadaljuje on. „Moj krojač pa je bil tudi ves srečen, zahvaljeval se mi je in se klanjal do zemlje rekoč: „Vi gospod stražmojster ste pošten človek, zato vam bodi stoterna hvala. Bog vas blagoslovi in daj vam vse v vaši domovini, lepo hišo in dobro ženo“. Smeje sem se mu zahvalil pri polnem vrču ter pozabil na one hajduke, ali oni niso pozabili name. Ko sem bil nekoč v važnem opravku pri stotniku, vračam se brezskrbno domov. Ali jedva krenem mimo neke ozke ulice, a noč je bila temna — pridrvi iz zasede ta peklenška druhal. Eden me udari z gorjačo po ledju, drugi z mečem po glavi, da padem onesvesten takoj, le nekaj laških besed sem še slišal.

(Dalje prihodnjic).

naj sklepajo verniki sami med seboj brez duhovnikov. Ko taka verska občina izjavi, da hoče nadaljevati kult prejšnje cerkvene občine, izroči se jej v ta namen cerkev v porabo. Na to naj se ta nova in postavna verska občina obrne na duhovnika, kateremu poveri službo dušnega pastirja, katero službo vsak duhovnik tudi lahko prevzame, ne da bi bil sam član verske občine in prišel tako v konflikt s papeževo encikliko. Tako bi se dalo izogniti nadaljnim sporom med duhovstvom in državo.

— **Španjsko.** Napetost med španjsko liberalno vlado in papežkim dvorom je velika. Papež še vedno ni potrdil španjskega poslanika na njegovem dvoru.

Dopisi.

Požar v Radmirju. V sredo dne 5. kimovca t. l. izbruhnil je v Radmirju, v prelepi ksaverijanski fari v Savinski dolini strahovit požar. Vnel se je najprej Natlačenov hlev, kjer so na „podu“ mlatili mlatiči. Govori se, da so ti zažgali s kajenjem nesrečnih cigaret, kar pa še ni dokazano. V kratkem je bil skoro ves spodnji konec vasi v ognju, posebno s slamo skrite hiše, hlevi, kozolci, „kašte“ in drvarnice. Z opeko krita poslopja so čudoma ostala, dasi se je ogenj prek njih širil po slamnatih in lesenih poslopih.

Pogorelo je vključ najvstrajnejšemu delovanju požarnih bramb iz cele zgornje Savinske doline 26 večjih in manjših poslopij, posebno kozolcev in kašt, večinoma z žitom in senom napolnjenih. En posestnik je izgubil vsled ognja vsa poslopja (6), vso gospodarsko opremo in vse pohištvo z obleko vred. Koliko pa je najemnikov, katerim je zgorelo vse bore premoženje.

Izmed ponesrečencev so nekateri zavarovani proti ognju, sevé kakor je že navada pri ljudeh za jako male vsote, so pa nekateri vmes, kateri žal niso bili nič zavarovani. Poljski pridelki, kakor žito, seno, potem gospodarsko orodje, živina, pohištvo, obleka sploh ni bilo zavarovano. Škoda, ki se je površno cenila, znaša pa 40.000 do 60.000 K.

Da se veliki revščini vsaj nekoliko in za prvo silo odpomaga, sklenil je podpisani odbor pobirati prispevke za uboge prebivalce. Domači in bližnji dobrotniki so v naglici darovali 280 kron. Ker pa je škoda tako velika in sila nujna, obrača se podpisani odbor na vsa blaga, človekoljubna srca, do vseh darežljivih rok, da blagovolijo po mogočnosti pomagati. Vsak najmanjši dar se hvaležno sprejme.

Imena blagih dobrotnikov, kakor tudi njih prispevki se bodo po časnikih objavili. Vsem svojim podpornikom pa se že v naprej zahvaljuje v imenu nesrečnih pogorelcev podpisani odbor, na katerega naj se vsi prispevki, vsa ev. pisma adresirajo.

V Radmirju (pošta Sv. Frančišek Ksaverij), dne 8. kimovca 1906.

Odbor za pogorelce v Radmirju:

Josip Terčak, nadučitelj, Gregor Dupelnik, župnik, Ignacij Strmecky, učitelj, Ivan Štigelič, Frane Slatišek, Martin Cirej.

Pripis: Prosimo vljudno, da drugi časniki ta dopis ponatisnejo.

Sv. Ilj v Slov. Goricah. Čitateljem je gotovo znana basen o žabi, ki je videča vola in hoteča postati tako velika kakor on, se tako dolgo napihovala, da je — počila. Tej žabi, oziroma vsem krotam po lužah so podobni v tem oziru nši „Nemci“. Posebno če pogledamo, kako bi te uboge reve bile rade naše krasno uspeli Sokolski slavnosti od dne 5. avg. napra-

vile na šentiljsko nedeljo 2. septembra nekako protidemonstracijo. Že mesec poprej se je agitiralo po vseh nemških in nemškutarskih gnjezdih za udeležbo, kričalo in vabilo se po čifutskih nemških časnikih, zgornještajerskim krofačem so naš atek Victor Höltschl dali tiskati posebno imenitne plakate, vse zaželjene udeležence so farbali, da dojdejo nemški rešitelji „turnarji“ iz Gradca, Maribora in celo iz „rajha“! Helčl in Sadu sta s posebno korajžo računala na udeležbo od strani domačinov. A tu sta se spet pošteno vrezala. Vedno zavedno naše kmečko in delavsko ljudstvo si desetkrat premisli, predno prestopi prag slaboglasnega „templa“. Tudi naročena godba, če jo smemo tako imenovati, ni zamogla privabiti zaželenih gostov. Da bi bila zabava vzvišenejša in „višji nemški kulturi“ primernejša, preskrbel je duhoviti direktor Helčl prav pred kobačo vrtljak. In vendar vse te „duhovitosti“ niso bile v stanu privabiti več kot — pošteno računeno — kakih 150 gostov. Zares, velikanski — „vspeh“!

Ko so prišli 5. avg. k nam dični Sokoli in na tisoče zavednega ljudstva, bil je ves Št. Ilj v zastavah. A pri nemčurski protidemonstraciji je visela samo raz kobače strgana in umazana frankfurterica. Bila je to v resnici kaj klaverna „slavnost“. In da bi jim še naši slovenski fantje vsaj tega večera ne bili tako kruto ogrenili! Iz hišah se je slišal le „živijo“! In kar je bilo najhujše tem nemškim neodrešencem: krasna slovenska zastava je vihrala vrh orjaške Baumannove lipe sredi Št. Ilja, ter tako glasno in jasno pričala o slovenskem značaju Št. Ilja. Ah, to je grizlo naše nemčurčke; obetali so lepo nagrado tistemu, ki bi snel zastavo raz lipo, a nikdo si tega ni upal, ker naši fanti so stražili našo zastavo in naš slovenski Šent Ilj. — Cela komedija v kobači je kaj tožno ponehala; gostje so se že za dne vračali domov. Fiasko, žalostni fiasko! Ne, gospodje „Nemci“, že večkrat se vam je povedalo, da v Št. Ilju niso tla za nemške — gobe, pa niste verjeli, zdaj ste se lahko sami prepričali o tem.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Občni zbor „Katol. podpornega društva v Celju“** se je vršil dne 9. t. m. ob 9. uri zjutraj v opatiji. Ko se je zbralo zadostno število članov odprl je predsednik preč. g. opat zborovanje o katerem podajamo le glavne točke. Iz blagajnikovega poročila je razvidno, da je društvo imelo v preteklem letu dohodkov 5272 K 96 v, troškov pa 5511 K 32 v, torej primanjkljaja za 238 K 36 v. Društveno premoženje znaša 15.494 K 54 v. Pripomniti moramo, da bode društveno premoženje letos porabljeno do vinarja, da se dozida še eno nadstropje na hiši in da se na ta način pridobe novi prostori za šolo kakor tudi primerno stanovanje za šolske sestre, katere so dosedaj živele v taki stiski, da je bil že skrajni čas, da se ti nedostatki odpravijo. Za te poprave in prezidavanja pa društveno premoženje ne bo zadostovalo in društvo se nadja, da bode naše občinstvo radodarno prispelo ter mu pripomoglo izvesti svoj načrt, to tembolj, ker je ta edina naša dekliska šola silne važnosti za nas — in ker moramo skrbeti, da se našemu številu primerno razširi in spopolni.

Ker je staremu odboru čas potekel, izvolil je občni zbor nov odbor, kateri se je v seji po občnem zboru takole konstituiral: Predsednik g. Fr.

Ogradi, opat, podpredsednik g. dr. Jos. Sernec, tajnik g. Jak. Kosi, blagajnik g. Ivan Gorišek, odborniki gg. Ferd. Gologranc, Mat. Glinšek, Fr. Kmecl, dr. Vek. Kukovec, Fr. Lipoušek, Ivan Rebek in dr. Jos. Vrečko. Pregledovalci računov gg. Fr. Lončar, And. Perc in Ant. Vučnik.

— **Koncert godbenega društva v „Skalni kleti“** dne 8. t. m. se je prav dobro obnesel. Zbralo se je mnogo našega občinstva; krasno vreme, dobra slovanska godba, kakor tudi znano dobra postrežba v „Skalni kleti“ spravili so občinstvo v prijetno razpoloženje, katero je trajalo do konca. Koncert ostane vsem udeležencem v dobrem spominu.

— **Legar v celjski bolnici.** V soboto je umrla v celjski bolnici neka usmiljenka za legarjem, dočim jih je še 13 bolnih na tej bolezni.

— **Našim abiturijentom na znanje!** Onim gg. abiturijentom, ki žele nadaljevati svoje študije na c. kr. zemljedelski visoki šoli na Dunaju, dajejo za dobo počitnic t. j. inkluzivno do 30. t. m. vsa tozadevna, natančna pojasnila sledeči gg. agronomi: Za poljedelsko stroko: abs. agr. ing. Ant. Podgornik, Čepovan nad Gorico; za gozdarsko stroko: cand. for. Jos. Vodopivec, Postojna; za kulturtehnično stroko: abs. kult. ing. Alojzij Hočevar, Nova vas pri Rakeku (Notranjsko).

— **V Marošekovem gozdu,** ne daleč od znanega izvirka, se nahaja v gozdu tabla in sicer na desni strani pota v smeri proti Teharjem, ki ima nemški napis, da je po tisti kulturi hoditi pod kaznijo prepovedano. Podpisano je teharsko županstvo. — Ali ni brezmiselno, da se še vedno napravijo taki napisi, ki so vendar namenjeni občinstvu cele okolice, samo v nemškem jeziku?

S kako pravico bi smelo teharsko županstvo onega, ki hodi po tisti kulturi, kaznovati, če ne ve, kaj je prepovedano, če ne zna namreč nemško brati?

Možje, če hočete kaj doseči, bodite pametni!

Ne glede pa na to imamo teharski občani pravico, da se naš slovenski jezik spoštuje. — To bi bilo lepo, da bi bili sedaj naprej v teharski občini samo nemški napisi! Vi slovenski občinski odborniki, Šuštersič, Rebov in drugi, grajajte pri odborovi seji tako početje in ne dovolite nobene druge razprave poprej, da se ne obljubi dotične nemške napise zamenjati z dvojezičnimi napisi.

Vi g. župan radi pravite, da ste tudi Slovenec. — Ne sramujte se tedaj svojega maternega jezika! Imejte vsaj, če ste prav izvoljeni po milosti štorjanskih gospodov, toliko poguma, da napravite v občini povsod vsaj dvojezične napise. — Vi morate vladati v občini, ne pa vaš občinski tajnik!

Več slovenskih teharskih občanov.

— **„Novi Slovenski Štajere“** objavil je v svoji 22. številki dopis, ki je zanimiv tudi za širše kroge. Glasi se: Iz Celja. Nedavno sem se mudil na Bohinjskem jezeru. Človek bi mislil, da je tam med svojimi, med Slovenci; kako sem se pa začudil, ko sem pri jezeru od daleč zagledal tablo z nemškim napisom, ki priporoča tamošnji nemški hotel. Ko sem se hotel kopati v jezerski kopelji, ogovoril sem v slovenskem jeziku dotično gospodično blagajničarko; ta se pa niti ni ozrla na mene in mi niti odgovorila ni. Na opetovano vprašanje je rekla, da slovensko ne razume. Od druge strani sem slišal, da dotični uslužbenci tega nemškega hotela pač večinoma razumejo slovensko, pa nočejo ali ne smejo govoriti. Kako bi vendar bilo potrebno, da se napravi pošten slo-

venski hotel, v katerem bi se človek res domačega počutil? Do tistega časa pa je treba vedno in vedno povdarjati, naj se varujejo ljudje gostilnice in kopelji, kjer se zaničuje naš jezik. Dokler ne dobimo slovenskega hotela, kar bi se pač moralo v najkrajšem času zgoditi, zahajajte Slovenci pridno v gostilno „Pri Savici“, ki ni daleč od jezera. — Poštni voz, ki vozi na Bohinjske Bistrice do jezera, ima samo nemški napis. To je gotovo sramota za slovensko občino Bohinjsko Bistrico. Ako bi se občina le hotela ganiti, bi moral biti dvojezičen napis v nekaterih tednih dovoljen, ker vsaj na Kranjskem se ne bode upalo poštno ravnateljstvo odreči ti zahtevi. Pa oglasiti se je treba!

Štajerski popotnik.

— **Mozirje.** Odbor Savinjskega Sokola se najpresrečneje zahvaljuje vsem čislanim damam, ki so ob priliki zadnje slavnosti tako vrolo sodelovale ter največ pripomogle, da je bil gmeten uspeh tako dober. Priporočamo se pa čislanim damam tudi v bodoče, nam pomagajo. Prav tako se zahvaljujemo tudi cenjenim diletantom in sploh vsem drugim, ki so kaj pripomogli! Na zdar! Odbor.

— **„Savinjski Sokol“ v pogorelcem v Radmirju.** Prejeli smo daljši dopis, katerega zaradi pomaganja prostora prinesemo v prihodnjem, da napravi Savinjski Sokol dne 16. t. m. pri Sv. Frančišku Ksaveriju veliko veselico na korist nesrečnim pogorelcem v Radmirju. Odbor Savinjskega Sokola sprejema tudi darove za pogorelce.

— **Iz Mozirja.** Kakor smo že poročali, priredi Savinjski Sokol z delovanjem več narodnih društev v Gornje Savinjske doline na Ljubnem na prostem veliko ljudsko veselico in prid pogorelcev Radmirčanov in sicer že prihodnjo nedeljo 16. t. m. Vsa društva prosimo, da se ozirajo na to prireditev in razvijejo kakor tudi narodnjaki in blaga srca najživahnije agitacijo. Vse natančneje poročamo prihodnjič. Posebno pa Ljubencem polagamo na srce in jih prosimo, da nas pri tej prireditvi podpirate. Na zbiranje pripravljeni odbor.

— **Vprašanje na „Pazniško“ delavsko podporno društvo v Trbovljah.** Slovenci ne bodemo pri nikdar do popolnega slovenskega uveljavljanja pri naših uradih, ako sami ne spoštujemo svojega jezika. Zakaj imenovano društvo ne dopisuje vsem oblastim, posebno tudi rudniški oblasti v Celju, s katero ima toliko opravka, v slovenskem, marveč le v nemškem jeziku?

— **Iz Radmirja** smo prejeli ustno zahvalo: V Radmirju je dne 5. t. m. razsajal grozen požar. Upeli so 26 večjih in manjših poslopij in večinoma tudi ves letošnji že spravljani poljski pridelek žito in seno. Tudi škoda na zgorelem in pokvarjenem pohištvu ter obleki je jako velika ter se ceni na 40.000 do 60.000 K.

Požar se je širil strahovito naglo in vžlic temu, da je bila domača požarna bramba takoj na mestu, nimoga sama veliko pomagati, takoj so pa prihiteli na pomoč prebivalci z Ljubnega ter so s svojimi brizgalnicami veliko pripomogli, ker so požar omejili. Na brzojavni poziv so prihiteli tudi požarne brambe z Rečice, Gornjega grada in Mozirja jako hitro na pogorišče in prav pridno delale, da rešijo, kar je bilo še mogoče. Tudi okrajni glavar iz Mozirja, g. Zupančič ter žandarski nadporočnik, g. Detela sta bila kmalu na mestu ter sta s svojim vplivom dosti koristila.

Vsem tukaj imenovanim požarnim
in gosposdom, kakor tudi v
meri vsemu drugemu občinstvu, ki
na ta ali oni način požrtovalno
kazalo svojo človekoljubnost, izre-
no v imenu nesrečnih prebivalcev
najboljše zahvalo in Bog plati!
— za ponesrečence v
Radmirju:

— **Dupelnik**, župnik, Josip
— **nadučitelj**, Ignacij Str-
— **učitelj**, Ivan Štiglic,
— **artin** Cirez, Fr. Slatinšek.
Z ozirom na veliko nesrečo prosi
skladno, da tudi drugi časniki to
pravo ponatisnejo.

— **Obesil se je** na Črešnjevcu
v Slov. Bistrici dne 3. sept. v škodnju
Falež, kočlar in železnični de-
re, 42 let star. Znan je bil kot
školnik. Pravil je tudi že poprej
da se bode „kar obesil“, kar
tudi storil. Vse to dela nesrečni
ga, ki je tudi na Črešnjevcu doma.

— **4 prste so odtrgala** kolesa
zemskih voz sprevodniku Vincencu
v Štoreh, ko
padel z vlaka na tla.

— **Kratko prostost je užival**
Marinšek, ki je ušel iz ma-
rske kaznilnice. Že čez pet dni
ga prijeli v Slov. Bistrici.

— **Mrtveca so našli** blizu Rad-
one v Muri. Ponesrečenec je videti
elavec in je ležal že kakih 14 dni v
odi. Identitete njegove še niso do-
nali. — Istotako so pri Lipnici po-
gnili iz Mure okoli 50letnega mrtveca,
je bil pa že zelo razpadel, da ga
bilo mogoče spoznati v obraz.

— **Iz Zdol občina Pleterje pri-
eticah.** Tukajšna občina je dne
septembra t. l. sprejela po pošti
razglašeno od gospoda zemljemerca
Brežic. Oba sta bila spisana in
ljena samo na nemški strani. Ker
vred tega nista bila tukajšnemu
razumljiva, poslal je oba raz-
naravnost c. kr. finančnemu rav-
jstvu v Gradec, da je ukaže tudi
slovenski strani spolniti tako, da
njih vsebino tudi naše starešin-
moglo razumeti.

Tako je prav! Ko bodo vsa žu-
na po Spodnjem Štajerskem po-
ta lepi vzgled močatosti in
nosti, katerega je našim žu-
dal g. Pajdaš, župan v
terjih, nam ne bodo mogli ne-
ni ne deželni uradi več dolgo
jezikovne enakopravnosti. Spo-
se sami ter odločno zahtevajmo,
tudi drugi spoštujejo!

— **Ljutomer.** V tukajšno šolo
se bodo sprejemali učenci v
lehek dne 17. t. m. predpoldnevom;
ni naj se vsaki v šolski sobi na
trgu. Vsak učenec, novinec
tudi prinese zadnje šolsko na-
ali spričevalo.

— **Denarna moč „Südmarke“.**
državo, katerega namen je usta-
ljati nemške trgovce in obrtnike na
slovenskih tleh ter pokupljati sloven-
zemljiško in hišno posest je imelo
leto 28.000 članov (4000 več
leto prej) in je nabralo da-
43310 K 29 v (za 20.927 K
več nego leto prej!) koliko je
drugih dohodkov, ne vemo, iz-
so pa sredstva, s katerimi dru-
razpolaga velikanska in vsa njih
adla bo na nas Slovence. Naša
tost je torej, da svojo delavnost
vojimo in skrbimo za to, da odbi-
ta naval. Celjska podružnica
marke je ena najbolj delavnih.

Kranjsko.

— **Nezgoda polkovnika Vučetiča.**
posredno pred zaključenjem ma-
rov 3. voja, ki so se yršili prete-
dni dni okoli Kočevja, je padel pol-
nik Vučetič tako nesrečno s konjem,

da je prišel pod konja. Zdravniki iz-
javljajo, da se polkovnik ni hudo po-
škodoval, kar bo gotovo razveselilo vse
Ljubljance, ki čislajo splošno pri-
ljubljenega polkovnika.

— **Kmetijsko poučno potovanje.**
Udeleženci kmetijskega poučnega poto-
vanja po južnem Tirolskem, Gorenji
Italiji in Furlaniji, so odpotovali pod
vodstvom deželnega komisarja dr. Fr.
Gombača z včerajšnjim popoldanskim
gorenjskim vlakom naravnost do Bol-
cana. Od tod se podajo v Meran, po-
tem v Trident ter čez Gardsko jezero
v Milan k svetovni razstavi. V Milanu
ostanejo 2 do 3 dni, t. j. do 11. t. m.
Vажna sporočila naj prizadeti pošljejo
postrestante — Milano.

— **Predkomisija.** Železniško mi-
nistristvo je izdalo grofu Ivanu Har-
rachu na Dunaju skupno z držav-
nima poslancema dr. Ivanom Šuster-
šičem in Francem Šukljjetom, od-
vetnikom dr. Alojzijem Homannom
na Dunaju, županom Ivanom Hri-
barjem in predsednikom kranjske trg.
in obrtne zbornice Josipom Lenar-
čičem dovoljenje za tehnična pred-
dela za železnico od Novega mesta čez
Semič in Gradec do Metlike z odcep-
ljenjem od Gradca do Črnomlja. Dovo-
ljenje velja za eno leto.

— **Župan na Bledu** g. Peternel
je odložil svoje mesto, ker ga je v
„Gorenjcu“ bivši občinski svetnik Ver-
derber no krivici napadal.

Koroško.

— **Rabeljsko jezero** je radi suše
in radi preštevilenega odvajanja upadlo
za tri metre, tako da se gre lahko na
mali otok peš.

— **Samoumor deklice.** Iz Celovca
se poroča: 22 letna Ana Stossier, hčerka
mesarjeva, se je včeraj ustrelila z lovsko
puško svojega očeta. Sprožila je vse-
bino obeh cevi sebi v glavo, katero ji
je popolnoma razneslo. Vzrok samo-
muru so odnošaji deklice do nekega
poročnika.

Primorsko.

— **Vseučiliški profesor Ludovik
Boltzman** se je 7. t. m. v Devini, kjer
se je lečil, usmrtil. Pokojnik je bil že
skoro dve leti tako bolan, da ni več
mogel predavati. Vsled hude nevraste-
nije je telesno popolnoma oslabil in ko
je to storil, se mu je gotovo duh po-
mračil. Boltzmann je bil profesor ma-
tematike in fizike in je bil eden naj-
večjih učenjakov na polji elektricitete.
Služboval je v Gradcu, na Nemškem in
na Dunaju. Na Dunajski univerzi je
predaval tudi o spekulativni filozofiji.
Naš rojak Ignacij Klemenčič, profesor
na univerzi v Inomestu, je bil Boltz-
mannov učenec.

— **Poštni pečat gorški** nosi ljubo
ime „Görz“ in nobenega drugega.
Ali ni to škandal? Koliko pa je v
Gorici Nemcev, da je njim na ljubo
poštni pečat samo nemški?

— **Nesreča pri delu.** 22letnemu
Antonu Bogatcu je v kamnolomu
blizu Barkovelj padel težak kamen na
glavo in ga hudo poškodoval, da so ga
moral prepeljati v tržaško bolnico.

— **Cesar v Pulju.** 11. t. m. pride
cesar v Pulj. Od tod se odpelje s ce-
sarsko jahto „Miramar“ v Dalmacijo,
16 t. m. pa pride spet v Pulj in se
odpelje z dvornim vlakom na Dunaj.

— **Naroden škandal.** Na pošti v
Nabrežini in sicer nad glavnim vhodom
se blišči napis „I. R. Uffibio postale e
telegrafico“. Samolaški napis v narodni
Nabrežini. Tu je vsak izgovor jalov.
Pošta nima z južno železnico nič skup-
nega in zato je ta napis nedopusten.
Naj se županstvo pritoži na poštno
ravnateljstvo.

Druge slovanske dežele.

— Na Cetinje je prišlo 300 čeških
„Sokolov“, ki so bili od Črnogorcev
že na meji z vso častjo in bratsko
gostoljubnostjo sprejeti. Na Cetinju je
pozdravil tudi knez Nikola „Sokole“.

— **Izgredi proti „Sokolom“ na
Reki.** Poslanec Supilo je dokazal v
„Novem listu“ od 8. t. m., da so talja-
naši sprejeli posebni vlak, kateri je
prinašal „Sokole“ iz Zagreba, čim se
je prikazal iz tunela in se peljal mimo
hotela „Deak“ proti postaji z oglu-
šujočim žvižganjem in grdimi
vskliki! Taljanaši so torej napali
„Sokole“ še predno je njih vlak za-
peljal na postajo in so ti mogli sto-
piti na Reška tla. To je resnica, za
katero je tisoče prič. Da so Lahi potem
psovali, pljuvali, Inčali kamenje in zli-
vali smrdljivo vodo na „Sokole“, za to
tudi na tisoče prič. Kdo je torej začel?
Kdo je odgovoren za vse, kar se je
zgodilo. Policija (mestna seveda) se
ni ganila, da bi bila branila Hrvatov,
katere so Taljani povsod napadali in
pretepali, mirno je gledala, da je
taljanska fakinaža vdrla v trinajst
hrvatskih trgovin in kavarn ter je
popolnoma razdejala! Laški listi šču-
vajo še vedno proti Hrvatom in po-
zivljajo svoje čitatelje na osveto! To
se raznaša tudi v tuje posebno v nemške
liste in časopise o vsem, kakor bi Hr-
vatje bili napadalci in zločinci in ne
narobe! Skuša se tudi Madžare na-
hujskati proti Hrvatom, pa to se ne
bo posrečilo. Hrvatski poslanci in hr-
vatska vlada so zahtevali od madžarske
vlade, naj nastopi energično in naredi
mir na Reki. Guverner na Reki tudi
ravna v tem smislu ter je izjavil, da
bo znal zabraniti vse nadaljne izgrede
proti češkim „Sokolom“, vračajočim se
iz Dalmacije in proti vsem drugim
potnikom. Hrvatski listi pišejo vsi po-
mirljivo in pozivljejo ljudstvo, naj se
izogiblje spopadom z Italijani. Taljan-
ski listi pa po večini ščuvajo proti
Hrvatom. Srbi stoje vsi, kakor verni
bratje na hrvatski strani. „Novi Srbo-
bran“ piše: Pridejo zopet črni dnevi,
— — — hrvatski narod bo tudi te
udarce prestal, ker bode z njim
tudi v nesreči vstrajal verni
brat — Srbski narod. Naj ve
hrvatski narod, da vsak zbudaj, ki
rani njega, rani tudi njegovega brata
Srba, da vsaka kri, ki je poskropila
hrvatsko zastavo, škropi tudi svetinje
Srba. Desnico, katero je Srbin stisnil,
ne pušča tako lahko iz rok“. Tako je
prav, bolesti, ki nam jih je prizadela
tuja zlost, naj lajša in blaži bratska
ljubezen.

— **Zaradi reške resolucije.** Te
dni je bil v Spljetu admiral Monte-
cuccoli ter obiskal vse dostojanstve-
nike, le k županu bivšemu poslancu
dr. Trumbiču je poslal samo svojo
vizitko ter ga tudi ni povabil k slav-
nostnemu obedu. To smešno mašče-
vanje izvira od tod, ker je dr. Trumbič
vodja radikalne hrvaške stranke ter
se je mnogo trudil za hrvaško reso-
lucijo.

— **Deset zapovedi za Čehe.** „Bu-
divoj“ je prinesel na uvodnem mestu
sledenih deset zapovedi: 1. Vedi, da te
je Bog ustvaril Čeha; ne bodi odpadnik.
2. Ne vdajmo se! 3. Češkega otroka v
češko šolo. 4. Izobrazuj se! 5. Delaj!
6. Bodi plemenit človek! 7. Pokoravaj
se narodni disciplini. 8. Bodi dober
gospodar. 9. Svoji k svojim! 10. Varuj
si zdravje.

— **Jugoslovanski dijaški kon-
gres** se bo vršil somladi leta 1907. v
Zagrebu.

— **Dva vlaka sta trčila** dne 8.
t. m. v Bovalino v Italiji; ranjenih je
bilo 24 oseb, štiri so težko ranjene.

Trgovina s papir- jem, pisalnimi in risalnimi potreb- ščinami

prodaja c. kr. šolskih
knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ul. št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pisмени,
dokumentni, ministrski, ovitni
in barvani papir.

Umetalni ogenj lampijoni
Koriandoli (Confetti) Serpentine
Papirnati krožniki Papirnate
servijete

svinčniki kamenčki
peresa tablice
peresniki gobice
radirke črnilo

Trgovske knjige

v vseh velikostih črtane, z eno ali dvema
kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol-
usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občin-
ske urade
krajne - -
šolske svete, učiteljsvo, župnijske urade,
okrajne zastope, užitninske zastope, hra-
nilnice, posojilnice, odvetnike, notarje
in privatnike.

Lastna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh veliko-
sti po origi-
nalnih tovarniških cenah. ♦♦♦♦♦♦♦♦

Stambilje pečatniki, vig-
nete, (Siegelmar-
ken) za urade in
privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokraj-
ske in svetlicami
od najpreprostejše
do najfinejše izpeljave. ♦♦♦♦♦

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške
potrebščine so brezplačno
na razpolago. - - - - -

Trgovci in preprodajalci
imajo izjemne cene.

Priznano dobro blago. ♦ Solidna in točna posrežba.

— **Nemci v Hrvatski.** Veliko graščinsko posestvo Pisarovičina je kupilo pet Nemcev za 640.000 K, dasi je samo gozd vreden 800.000 K. Kupnino jim je treba izplačati šele v desetih letih. Posestvo se je ponujalo najprej domačim Hrvatim, ki pa so se obotavljali in mešetarili brez konca in kraja.

— **Shod slovanskih novinarjev** je bil 8. t. m. v Ogrskem Gradišču na Moravskem. Prokop Grégr od „Národní Listov“ je predlagal, naj se osnuje slovanska tiskovna pisarna (Pressbureau). Sklenilo se je naložiti predsedništvu, da stori potrebne korake, da se to izvede. Dr. Vergun je predlagal, naj se naučno ministrstvo zaprosi, da ustanovi na prihodnji slovanski univerzi, katera bo kje osnovana, ali pa če mogoče v Pragi posebno stolicu za novinarstvo. Dr. Baxa je poročal o novi tiskovni postavi in predlagal resolucijo, naj državni zbor še v jesenskem zasedanju reši ta postavni načrt.

Svetovne vesti.

— **Tekmovalno plavanje.** Na reki Marne-i na Francoskem so napravili 2. t. m. tekmovalno plavanje, ki naj traja celih 24 ur! Od vseh tekmovalcev je vstrajal edini Burgess skoro 24 ur ter preplaval v tej dobi okolo 43 kilometrov, vsi drugi so prej zlezli na suho.

— **Lek proti raku.** Dr. Otto Schmidt, zdravnik v Kolonji na Nemškem trdi, da je našel na gobah bacila, kateri povzročajo raka. Zdravnik trdi, da je na živalih takoj povzročil rakovino, ako je z gobe kal prenesel na nje. Dr. Schmidt misli, da povzročajo isti bacil raka na živalih in na ljudeh ter da povedejo rezultati njegovih preiskav do tega, da se v dogledni dobi najde tudi serum proti raku.

— **Dalekosežna razsodba kasacijskega sodišča.** Senat kasacijskega sodišča je izrekel, da more državni pravdnik predlagati eventualna vprašanja porotnikom tudi še potem, ko so že zanikali glavna vprašanja ter obtožencea oprostiti. Razsodba je zbudila v jurističnih krogih strmenje, ker zdaj bodo lahko drž. pravdniki stavili porotnikom vodno le glavna vprašanja, in šele potem, ako ga zanikajo, dobe še eventualna vprašanja.

— **Baron Appel** general kavalerije in nekdanji deželni predsednik v Bosni in Hercegovini je 7. t. mes. umrl v Gradiški, kjer je bil pri svoji sestri. Pokojnik je bil rojen 1826. leta in je imel, ko je 1903 stopil v pokoj, nič manj nego 67 let službe; seveda so v te všteta tudi razna vojna leta.

— **Plinove cevi iz popirja.** Začeli so izdelovati cevi iz popirja namočenega v asfaltu, katerega omotajo najprej okrog droga, potem pa stisnejo, da postane dovolj trd in močen, ko nečno ga impregnirajo, da ne pušča vode skozi, potegnejo drog ven in cev je gotova.

— **Vsled hude vročine** v Parizu je v enem dnevu umrlo 25 oseb za solnčarico.

— **Živčna slabost in razdraženost** vseh naporno delajočih ljudi kakor malokrvnost mnogih otrok izvira, kakor trdi dr. F. Weigl v Monakovem, ne malokdaj zlasti iz vsakdanjega uživanja zrnate kave. Celo male množine, kakor jih uživamo v običajni mlečni kavi, so kvarne organizmu. Pri tem je opomniti, da imajo ravno cenejše kavine vrste največ kofeina v sebi, da torej učinkujejo najškodljiveje. Dalje nima zrnata kava kar nobene redilne vrednosti in provzroča kakor sploh alkoholne pijače samo hipno razburjenost, ki naposled oslabi vse moči. Zato se priporoča, da nikoli ne pijete zrnate kave brez obilo primešane Kathreinerjeve Kneippove sladne kave, ki izdatno ublažuje omenjeni škodljivi učinek. Otroci, potem tisti, ki so bolni na srcu, živcih in želodcu, pa naj bi pili samo čisto Kathreinerjevo kavo, ki ima vonjiv okus po kavi ter je redilna in krvotvorna. Zaradi mnogih manj vrednih posnemkov pa poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime „Kathreinerjeva kava“ in jemljete samo zaprte izvirne zavoje z varstveno znamko „župnik Kneipp“.

— **Ivan Orth še živ!** Te dni je izdal v Parizu neki Eugenio Garzon, senator republike Urugvaj v Južni Ameriki knjigo. V tej knjigi dokazuje pisatelj, da je bivši, nadvojvoda Ivan Salvator živel na Urugvajskem od leta 1899 do l. 1903, ter objavlja v dokaz svoje trditve Orthova privatna pisma svojem dunajskem prijatelju P. Heinrichu in dokumente avstrijske in paragvajske vlade, policijska poročila itd. Malo pred začetkom rusko-japonske vojne je šel baje Ivan Orth na Japonsko, kjer menda še sedaj živi. To je vedno in vedno se ponavljajoča pripovedka o zginolem bivšem nadvojvodi avstrijskem! In vendar nikdo ne misli, da je z Orthom in njegovo velikansko jadernico h kratu poginilo veliko število mornarjev, ki so bili vsi Hrvatje iz Dalmacije in Istre, od katerih se ni nikdo povrnil domov. Je-li mogoče, da se je Ivan Orth sam rešil in da so se vsi ostali potopili? Če bi se bil z Orthom en sam še rešil, bi se to bilo vendar izvedelo.

— **Razkritje velikega ponarejanja denarja.** Na Hrvatskem so v varaždinskem okraju zasledili velikansko ponarejanje kovanega denarja. Ponarejelcev je bilo deset, ki so celih deset let opravljali ta posel, ne da bi jim oblasti le enkrat prišle na sled. A tudi zdaj so jih le slučajno zasledili. 14. m. m. je bilo cerkveno „žegnanje“ v Mariji Bistrici. Orožniki so med drugimi jim sumljivimi ljudmi pazili posebno na nekega moškega in žensko, ki sta si dajala znamenja in potem izginila iz gruč na neko njivo v koruzo. Orožniki so od raznih strani prišli k njima in ju zajeli, ko sta preštevala denar. Hotela sta uiti, ko sta zagledala žandarje. Telesna preiskava je imela sijajen rezultat. Pri obeh so našli mnogo po-

narejenega denarja, kron in goldinarjev. Aretovanca kmet Marko Kuča iz Gorice pri Ivancu in kmetica Mara Pek iz Forij pri Lepoglavi sta sprva pravila, da ju je neki neznanec iz Štajerske naučil ponarejati denar ter izjavila, da nimata nič tovarišev pri tem. Pozneje se je pa Kuča udal in izdal vse ostale ponarejence. Falzifikati so bili delani iz zmesi iz svinca in cina v katero zmes so devali ponarejalci naztolčeno steklo. Ponarejalci so imeli več delavnic in kadar so spravili v promet ves dnar, so delali novega. Vsega ponarejenega denarja so razpečali najmanj za 70.000 kron, najbrž pa še mnogo več, tako da se lahko sodi na 100.000 kron. Razpečavali so ga večinoma po raznih sejmi in drugih takih shodih.

Šolske torbe, taške, jermene, škatle, dalje kovčke, denarnice, in vsakovrstno usnjarsko blago se dobi najbolje pri **P. Kostič-u v Celju.**

Sprejme se 1. oktobra t. l. izprašan mašinist

ki je ob enem kjučavničar. Prednost imajo prosilci, ki so že delali v kaki opekarni. Ponudbe s prepisi spričeval naj se pošljejo na „Tovarno za glinske izdelke“, Račje, Štajersko. (483) 3-2

POSESTVO

ena prodaj. obstoječe iz hiše s kuhinjo in tremi sobami. 3 oral gozda in 4 oral njiv. Vse je oddaljeno 10 minut od komsiske ceste. Vrednost 2800 K. — Pojasnila daje

Jernej Sivšek na Lozi št. 24 (486) pošta Laško. 11-

Naprodaj je nova

HIŠA

na Teharjih — (Slance št. 16.) poleg sejmišča, obsegajoča 5 sob, kuhinjo, shrambo in dve kleti ter zelo primerna za gostilniško obrt. Vzrok prodaje starost lastnice. Več pove **UPRAV. „DOMOVINE“.** (444) 3-3

Zahvala.

Podpisani izrekajo svojo najtoplejšo zahvalo na premožnih izrazih pravega sočutja o priliki smrti naše preljubljene matere oziroma soproge, gospe

Marije Podgoršek

veleposestnice na Ponikvi.

Posebno se zahvaljujemo č. gosp. župniku Alojziju Kreftu za njegov tolažilni govor nad odprtim grobom, gg. pevkom in pevcem in vsem onim, ki so nam v teh težkih trenutkih z besedo in dejanjem dajali tolažbo. (485) 1

Na Ponikvi, 7. sept. 1906.

Fran Podgoršek, soproga: **Jože Podgoršek**, **Anton Podgoršek**, sinova; **Marija Mastnak r. Podgoršek**, hči.

3 meblovane sobe

ana takoj. dve s 15. oktobrom se za oddajo, eventuelno v Celju, Vrtna ulica št. 17. (484) 3-3

2 dijaka

sprejmeta se v mirno stanovanje skrbno nadzorstvo ter dobro plačilo. Kje. pove upr. Domovine. (476)

Iščem izurjenega

sollicitatorja

samostojnega delavca, in pisarja. Prednost imajo strojepisci in prevajalci. Plača po dogovoru. Zahtevamo močnatost in freznost.

Dr. Karol Grossmann, odvetnik (477) v Ljutomeru. 2-

V cementni tovarni v Trbovljah

se takoj sprejme 20 močnih

delavcev

proti prav dobri plači. (478) 2-

Sprejme se takoj dobro

kuharica

ki bi tudi spretno in pošteno vodila gostilništvo v večji pekovski in gostilniški hiši. Naslov pri upravnistvu „Domovine“ (485) 3-

Priporoča se p. n. gg. duhovnikom, slav. učiteljem, pisateljem in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmodernejšee oblike. Motorni, oz. električni obrat. Najmodernejšee črke. Najnovejši stroji. Hitra in okusna izvedev tudina največjih del.

V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne diplome. Dalje uradne tiskovine, kuverte, račune, pisane papirje, cenike, etikete, bolete, jedilne liste, časopise, knjige, brošure, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice, vizitke, poročna naznanila, vabila, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, vožne listke, mrtvaške liste, branilne knjižice, zadružne knjižice, posojilniške tiskovine, računske sklope, vse šolske tiskovine, izpričevala, sprejemnice, tabele, tiskovine in vse potrebščine za urade ter sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari.

ZVEZNA TISKARNA